

Goedkeuring v. h. op 19 Nov. 1948 te Parijs ondertekende Protocol tot het onder internationaal toezicht brengen v. verdovende middelen

ning zonder voorbehoud van aanvaarding of aan de aanvaarding, na verloop van dertig dagen, gerekend van de dag dier ondertekening of aanvaarding af.

Artikel 8

Iedere Staat kan ten tijde van de ondertekening of van het nederleggen van zijn officiële oorkonde van aanvaarding of te allen tijde daarna verklaren door kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, dat dit Protocol mede toepasselijk zal zijn op alle of sommige der gebiedsdelen, waarvoor deze Staat internationale verantwoordelijkheid draagt, en dit Protocol zal van toepassing zijn voor het gebiedsdeel of de gebiedsdelen, genoemd in die kennisgeving, vanaf de dertigste dag na de ontvangst dier kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 9

Na verloop van vijf jaren van de dag der inwerkingtreding van dit Protocol af kan iedere Staat, welke Partij is bij dit Protocol, namens zichzelf of namens ieder gebiedsdeel, waarvoor deze Staat internationale verantwoordelijkheid draagt, dit Protocol opzeggen door het nederleggen van een oorkonde bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Deze opzegging zal, wanneer zij door de Secretaris-Generaal is ontvangen op of voor de eerste Juli van een jaar, van kracht worden op 1 Januari van het volgende jaar. Wanneer de opzegging zal zijn ontvangen na de eerste Juli van een jaar, zal zij van kracht worden, alsof zij ontvangen ware op of voor de eerste Juli van het volgende jaar.

Artikel 10

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zal alle Leden der Verenigde Naties en alle Staten, niet-leden, genoemd in de artikelen 5 en 6, van alle ondertekeningen en aanvaardingen door hem ontvangen overeenkomstig deze artikelen en van alle mededelingen ontvangen overeenkomstig de artikelen 8 en 9 in kennis stellen.

Artikel 11

Overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties zal dit Protocol door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties op de datum van zijn inwerkingtreding worden geregistreerd.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend namens hun onderscheidene Regeringen.

GEDAAN te Parijs op negentien November negentienhonderd acht en veertig in een enkel exemplaar, hetwelk nedergelegd zal worden in het archief der Verenigde Naties en waarvan gewaarmerkte afschriften zullen worden gezonden aan alle Leden der Verenigde Naties en aan de Staten, niet-leden, bedoeld in de artikelen 5 en 6.

(Voor de ondertekening zie Bijlage I van het ontwerp van wet.)

1551 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

De internationale samenwerking bij het toezicht op de productie, vervaardiging en gebruik van verdovende middelen is vastgelegd in twee elkander aanvullende Verdragen van 19 Februari 1925 betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede de handel in, verdovende middelen (*Staatsblad* 1928 no. 356) en van 13 Juli 1931 tot benoeming van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen (*Staatsblad* 1933 no. 322)¹⁾. Landen, welke alleen Partij zijn bij het Verdrag van 1931, passen alle voornaamste bepalingen van het Verdrag van 1925 toch ook geheel of gedeeltelijk toe op de verdovende middelen, vallende onder het Verdrag van 1931 krachtens artikel 13 daarvan, dat daartoe de schakel vormt. Krachtens dit artikel zullen ook op de stoffen, welke onder het Protocol van 19 November 1948 komen te vallen, de bepalingen van het Verdrag van 1925 van toepassing zijn. Beide Verdragen zijn gewijzigd bij het Protocol van 11 December 1946, waarbij de functies van de Volkenbond zijn overgedragen aan de Verenigde Naties.

¹⁾ Bovendien bestaat nog het Verdrag van 's-Gravenhage van 23 Januari 1912 (*Staatsblad* 1920 no. 290). De materie van dit Verdrag is echter grotendeels opnieuw geregeld in dat van 19 Februari 1925 en heeft practisch nog slechts betrekking op bereid opium.

Het Verdrag van 1925 regelt de internationale handel door een vergunningsstelsel voor de in- en uitvoer en de verzameling van statistisch materiaal over de productie van grondstoffen, de vervaardiging, de handel in en het verbruik van verdovende middelen. Het Verdrag van 1931 is ingesteld op de beperking van de hoeveelheden verdovende middelen, welke worden vervaardigd, omgezet, verbruikt en ingevoerd, tot de behoefte voor uitsluitend geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden. Dit Verdrag omvat een veel groter aantal middelen dan dat van 1925, echter niet de grondstoffen.

Beide Verdragen bevatten de mogelijkheid om op een later tijdstip andere verdovende middelen onder hun werking te brengen. Volgens artikel 10 van het Verdrag van 1925 kan de Wereldgezondheidsorganisatie (vroeger het Gezondheidscomité) een aanbeveling doen om op een stof, die aanleiding zou kunnen geven tot overeenkomstig misbruik en even schadelijke gevolgen zou kunnen hebben als andere in het Verdrag genoemde verdovende middelen, de bepalingen van het Verdrag van toepassing te verklaren. Deze komen dan in werking op de betreffende stof tussen die landen, welke de aanbeveling hebben aanvaard. Het overeenkomstige artikel 11 van het Verdrag van 1931 beperkt de stoffen, waarop dat Verdrag later van toepassing kan worden verklaard, tot die, welke worden verkregen uit de narcotische alcaloïden van opium en van cocaïlad en welke bij de totstandkoming van het Verdrag nog niet in gebruik waren. De beslissing van de Wereldgezondheidsorganisatie is in dit geval echter bindend voor alle Partijen. Het betreffende artikel van het Verdrag van 1925 geldt derhalve voor alle nieuwe verdovende middelen, doch de aanbeveling is niet bindend; dat van het Verdrag van 1931 geldt slechts voor een nauw omschreven groep van nieuwe middelen; de beslissing is in het laatste geval echter wel bindend.

Bij de opsomming van de „verdovende middelen” in het Verdrag van 1931 heeft men een verdovend middel (dihydrocodeïne) vergeten, dat geneeskundige toepassing vond, terwijl een ander (dimethylmorphine) wetenschappelijk bekend was, doch eerst later geneeskundig werd gebruikt. Op deze beide stoffen, hoewel zij van opiumalcaloïden zijn afgeleid, kan het Verdrag van 1931 bijgevolg niet meer van toepassing worden. De ontwikkeling van nieuwe verdovende middelen uit de narcotische alcaloïden, die tussen 1925 en 1931 een grote vlucht heeft genomen, heeft zich sedert 1931 in veel mindere mate voortgezet, zodat slechts drie stoffen kunnen worden genoemd, waarop het Verdrag van toepassing is of vermoedelijk nog zal worden verklaard (dihydrodesoxymorphine, methyldihydromorphine en acetyldihydrocodeïne). De pharmaceutische industrie heeft deze ontwikkeling echter in een geheel andere richting geleid, waarbij zij zich vrijmaakte van de agrarische grondstof opium en waardoor de nieuwe verdovende middelen niet meer van de narcotische alcaloïden van plantaardige oorsprong zijn afgeleid. Thans kunnen dan ook reeds twee dezer zogenaamde synthetische verbindingen worden genoemd, die geneeskundige toepassing vinden als vervangingsmiddel van morphine, het pethidine of dolantine, en het methadone of amidone. Beide verbindingen hebben tevens de eigenschap verslaving te veroorzaken. Daarnaast zijn reeds negen andere verbindingen bekend, welke alle langs zuiver synthetische weg zijn bereid, die thans op hun geneeskundige bruikbaarheid als verdovend middel worden onderzocht. Het is te verwachten, dat de industrie op deze weg zal voortgaan en regelmatig met nieuwe middelen op de markt zal komen ter vervanging van morphine, waarop zoals hierboven is uiteengezet het Verdrag van 1931 niet van toepassing kan worden verklaard.

Het Protocol van 19 November 1948 vangt deze in 1931 onvoorziene ontwikkeling in de vervaardiging van verdovende middelen op.

Ondergetekenden menen de bekrachtiging van dit Protocol voor het gehele Koninkrijk daarom zonder aarzeling te kunnen aanbevelen.

Aan de totstandkoming van dit Protocol hebben de Commissie voor Verdovende Middelen, waarin Nederland zitting heeft, en de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties in het bewustzijn van het grote gezondheidsbelang met voortvarendheid gewerkt, zodat na de eerste bespreking in de genoemde Commissie op 24 Juli 1947 de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties reeds op 8 October 1948 het Protocol met algemene stemmen heeft kunnen aannemen, waarbij vermeld zij, dat in de tussentijd het ontwerp bovendien tweemaal aan de Leden van de Verenigde Naties ter beoordeling is rondgezonden; het Protocol is op 19 November 1948 voor ondertekening opengesteld.

Ten aanzien van het Protocol zelve moge het volgende worden opgemerkt.

Préambule

Het Protocol gaat in het bijzonder uit van de nieuwe synthetische verdovende middelen, zoals deze in de moderne pharmaceutische industrie door de samenwerking van scheikundigen en artsen-pharmacologen ontwikkeld worden. Het strekt zich echter krachtens artikel 1

Goedkeuring v. h. op 19 Nov. 1948 te Parijs ondertekende Protocol tot het onder internationaal toezicht brengen v. verdovende middelen

ook uit tot de middelen, welke voorlopig nog niet als verdovend middel worden beschouwd, doch daarin kunnen worden omgezet, en tot middelen, welke geen verdovende middelen zijn en als zodanig niet in de geneeskunde worden gebruikt, doch waaruit men verdovende middelen kan maken. Evenals in artikel 1, tweede lid, van het Verdrag van 1931, wordt in de vertaling van dit Protocol de term verdovende middelen gebruikt, ofschoon het in wezen op „drugs” in het algemeen betrekking heeft. Ook het bij de opsomming van de middelen onder het Verdrag van 1931 vergeten dihydrocodeïne kan door dit Protocol onder dat Verdrag worden gebracht.

Artikel 1

In tegenstelling tot de bepalingen van het Verdrag van 1931, volgens welke alleen Staten, die handel in en of vervaardiging van een nieuw vermoedelijk verdovend middel hebben toegelaten, daarvan mededeling moeten doen, kan nu iedere Staat het stelsel van onderzoek door de Wereldgezondheidsorganisatie in werking zetten. Het voor alle Partijen bindende karakter van de beslissing van deze Organisatie, volgens welke de bepalingen van het Verdrag van 1931 op een nieuw verdovend middel van toepassing kunnen worden verlaard, is een der voornaamste kenmerken van het Protocol.

Artikel 2

Een op het terrein van de internationale samenwerking bij het toezicht op verdovende middelen geheel nieuwe bevoegdheid wordt krachtens het Protocol verleend aan de Commissie voor Verdovende Middelen met betrekking tot de middelen, die nog niet door de Wereldgezondheidsorganisatie zijn onderzocht. Onder deze nieuwe verdovende middelen kunnen zeer wel krachtig werkzame en gemakkelijk te vervaardigen stoffen voorkomen, waarop de verslaafden in hun pogingen om voldoende middelen te bemachtigen zeer zeker hun belangstelling zullen richten. Voordat het wetenschappelijk onderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie is afgesloten, kunnen zich in de tussentijd derhalve niet onbelangrijke hoeveelheden van het nieuwe middel in de handen van onbevoegden verzamelen, zodat het middel nog vóór zijn officiële aanwijzing als verdovend middel reeds kwaad kan hebben gesticht. De Commissie voor Verdovende Middelen zal dit gevaar voor ieder nieuw middel onderzoeken en zo nodig bepalen, dat het Verdrag van 1931 onmiddellijk op het middel van toepassing wordt. In dat geval is haar beslissing, die echter een voorlopig karakter heeft, bindend voor alle Partijen.

Artikel 4

Het werd niet nodig geacht voor de in dit artikel genoemde stoffen in het Protocol de mogelijkheid te openen deze onder het Verdrag van 1931 te brengen, aangezien voor deze stoffen beperkende bepalingen zijn getroffen bij de in het artikel genoemde Verdragen.

Het Protocol werd op 19 November 1948 ondertekend door 41 Leden van de Verenigde Naties en 6 niet-Leden. Alle Staten, genoemd in artikel 6 van het Protocol hebben het ondertekend. Vier daarvan, n.l. China, Polen, de Sowjet-Unie en het Verenigd Koninkrijk ondertekenden zonder voorbehoud van aanvaarding. In totaal tekenden 17 Staten zonder voorbehoud van aanvaarding, terwijl Albanië, Frankrijk, Ceylon, Noorwegen, Zuid-Slavië, Egypte, Finland en Denemarken het Protocol later hebben aanvaard. Derhalve is aan het voorbehoud in artikel 6 voldaan en is het Protocol op 1 December 1949 in werking getreden.

De Staten van Suriname en die van de Nederlandse Antillen hebben in hun vergadering onderscheidenlijk van 22 November en 2 December 1949 geadviseerd tot aanneming van het wetsontwerp. De adviezen van die Colleges zijn ter voldoening aan het bepaalde bij het tweede lid van art. 50 van de Staatsregelingen van Suriname en van de Nederlandse Antillen, tevens als Bijlagen I en II in afdruk bij deze Memorie gevoegd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

*De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen,*
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

1551 4 BIJLAGE I VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING

STATEN VAN SURINAME

No. 84

Advies der Staten

Afschrift

Aan:

Zijne Excellentie de Gouverneur van Suriname.

Paramaribo, 22 December 1949.

De Staten hebben de eer Uwer Excellentie te berichten dat zij in hun vergadering van gisteravond het hun bij Uwer Excellentie's missive dd. 17 November 1949 No. 4918, ingevolge artikel 50 der Surinaamse Staatsregeling, ten fine van advies aangeboden ontwerp van wet betreffende *Goedkeuring van het op 19 November 1948 te Parijs ondertekende Protocol om verdovende middelen onder internationaal toezicht te brengen, welke buiten de werking vallen van het Verdrag van 13 Juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 December 1946*, in behandeling hebben genomen, wordende Uwer Excellentie als resultaat van de plaats gehad hebbende bespreking medegedeeld, dat bij de Staten tegen bedoeld ontwerp generlei bedenking bestaat.

De Staten van Suriname,

w.g. VAN DER SCHROEFF
Voorzitter.

w.g. A. VAN EYCK
Griffier.

Voor eensluidend afschrift

De wd. Gouvernements-Secretaris,
w.g. A. D. FERNANDES.

1551 5 BIJLAGE II VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uw nummer	Uw brief van	Ons nummer
9041	8-11-49	157

Afschrift

Aan Zijne Excellentie

de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, Alhier.

Willemstad, de 2e December 1949.

Ter voldoening aan het verzoek, vervat in de gouvernements-depeche dd. 8 November 1949 no. 9041, begeleidend een Ontwerp van Wet tot goedkeuring van het op 19 November 1948 te Parijs ondertekende Protocol om verdovende middelen onder internationaal toezicht te brengen, welke buiten de werking vallen van het Verdrag van 13 Juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 December 1946, hebben de Staten van de Nederlandse Antillen hierbij de eer Uwer Excellentie te berichten, dat hun van geen bezwaar gebleken is.

De Voorzitter,
w.g. J. E. YRAUSQUIN

De Griffier,
w.g. VAN WEEL.

Voor afschrift:

De Gouvernements-Secretaris
w.g. onleesbaar.